

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 481/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија – Министарство одбране, Војна болница Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, против туженог Републички фонд за здравствено осигурање – Филијала за нишавски округ, ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, на седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Нишу.

Образложење

Основни суд у Нишу се, решењем П 3476/2022 од 18.07.2022. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, па је наложено да се списи предмета по правноснажности решења доставе Привредном суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност и уз пропратни акт П 655/22 од 13.09.2022. године доставио списе предмета Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности указујући да је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Виши суд у Београду, сагласно одребама члана 403. став 3. ЗПП и члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, јер вредност предмета спора од 6.607.051,00 динара прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008 ... 88/2018 – УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 – УС, 74/2013 – УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 у даљем тексту ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других

правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају странке су правна лица, али не и привредни субјекти из цитиране законске одредбе, па у таквој ситуацији за даље поступање надлежан суд опште надлежности јер се не ради о спору између субјеката предвиђених чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова (привредних субјеката).

У грађанскоправним споровима стварна надлежност првостепених судова опште надлежности је Законом о уређењу судова подељена између основних и виших судова. Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд, док је чланом 23. став 1. тачка 7. прописано да виши суд у тим споровима суди када вредност предмета спора омогућава изјављивање ревизије.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у износу од 6.607.051,00 динара (члан 28. став 1. ЗПП) очигледно прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Због тога је, у смислу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, за суђење у овом спору стварно надлежан Виши суд у Нишу, као опште месно надлежан суд по седишту туженог, на чијем се подручју налази седиште туженог.

Сходно изложеном, на основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић